

Súd: Okresný súd Kežmarok  
Spisová značka: 7T/143/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420010631  
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Svetlana Filipová  
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:8420010631.10

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom Mgr. Svetlana Filipová na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.12.2022 v Kežmarku, t a k t o

**r o z h o d o l :**

Obžalovaný  
W. Z., rodený Z., narodený XX.XX.XXXX v B.,  
trvale bytom W. XXX/XX, O.,

s a u z n á v a v i n n ý m , ž e

dňa 27.07.2019 v čase okolo 23:30 hod., počas miestnych osláv pred J. X. v obci M. Y., okres Kežmarok, fyzicky napadol poškodeného V. J. tým spôsobom, že ho minimálne jedenkrát udrel zovretou päťou pravej ruky do oblasti tváre strednou až veľkou intenzitou, na čo ho poškodený následne chytil za krk pod pazuchy ľavej ruky, následne ich začali neznáme osoby oddeľovať od seba a obžalovaný z miesta činu ušiel, čím týmto svojím konaním spôsobil poškodenému V. J. ľahké zranenie, a to odlomenie 4. a 5. zuba vpravo dolu, pričom táto negatívna zmena zdravotného stavu poškodeného trvala nie iba krátky čas, najmenej 7 dní, počas ktorých bol poškodený obmedzený na obvyklom spôsobe života najmä nedostatočnou funkciou hryzenia potravy pri jedení a bolestivosťou,

t e d a

inému úmyselne ublížil na zdraví a dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona
- prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno i/ Trestného zákona, § 37 písmeno h/ Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona na ú h r n n ý trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej strane :

V. J., narodenému dňa XX.XX.XXXX, trvale bytom K. X/X, M. Y., T. N., škodu - bolestné vo výške 202,60 €.

Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradiť škodu - bolestné spôsobenú trestným činom poškodenej strane V. J., narodenému dňa XX.XX.XXXX, trvale bytom K. X/X, M. Y., T. N., vo výške 202,60 €.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku, odkazuje poškodenú stranu Sociálna poisťovňa so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku, odkazuje poškodenú stranu Union zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 10, 814 53 Bratislava, IČO: 36 284 831, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

### o d ť o v o d n e n i e :

Dňa 21.12.2020 bola tunajšiemu súdu doručená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Kežmarok zo dňa 18.12.2020 číslo Pv 427/20/7703-13 voči W. Z., narodenému dňa XX.XX.XXXX v B., pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, nakoľko bol odôvodnený záver, že v tom čase obvinený W. Z. mal inému úmyselne ublížiť na zdraví a dopustiť sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, a to na tom skutkovom základe, že dňa 27.07.2019 v čase okolo 23:30 hod., počas miestnych osláv pred J. X. v obci M. Y., okres Kežmarok, fyzicky napadol poškodeného V. J. tým spôsobom, že ho minimálne jedenkrát udrel zovretou päsťou pravej ruky do oblasti tváre strednou až veľkou intenzitou, na čo ho poškodený následne chytil za krk pod pazuchy ľavej ruky a obvinený mu skočil strednou intenzitou na ľavé koleno, následne ich začali neznáme osoby oddeľovať od seba a obvinený z miesta činu ušiel, čím týmto svojím konaním spôsobil poškodenému V. J. zranenia, a to podvrtnutie ľavého kolena s poranením vonkajšieho bočného väzu, odlomenie 4. a 5. zuba vpravo dolu a pomliaždenie driekovej oblasti chrbta vľavo s dobou liečenia a práceneschopnosti od 29.07.2019 do 31.08.2019, počas ktorých bol obmedzený na obvyklom spôsobe života po dobu minimálne 33 dní.

Obhajca na hlavnom pojednávaní dňa 27.07.2021 s obžalobou nesúhlasil, nakoľko obžalovaný sa len bránil pred ďalším fyzickým útokom poškodeného, ktorý napadol obžalovaného ako prvý a tieto skutočnosti majú preukazovať výpovede svedkov L. Č., F. Q. a nebohej O. B.. Poškodený bol pod vplyvom alkoholu a bil sa v skupinke ďalších osôb už pred príchodom obžalovaného, teda zranenia, resp. nie všetky zranenia, poškodenému vôbec nemusel spôsobiť obžalovaný. Poškodený je robustnejší a o hlavu vyšší ako obžalovaný a išlo o nutnú obranu obžalovaného, teda nastala okolnosť vylučujúca protiprávnosť činu.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 27.07.2021 urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku o tom, že je nevinný. V rámci výpovede ku skutku uviedol, že okolo 22.00 hod. v obci M. Y., kde bol na párty, keď vyšiel z areálu s manželkou, počul krik, každý sa bil medzi sebou, jeho žena ho ťahala domov. Bola tma, počul hlasy a po hlase spoznal iba W. B., ktorý sa hádal so Ž.. Podľa obžalovaného, W. B., ktorý tam bol, mohol byť svedkom jeho konfliktu s poškodeným J..

Na tom, že osobu Ž. nepozná a jeho meno sa dopyčul až po incidente, obžalovaný zotrval na hlavnom pojednávaní dňa 27.07.2021 po odstraňovaní rozporov postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku, keď v prípravnom konaní dňa 19.10.2020 vypovedal, že išiel s priateľkou von a počuli, ako sa tam s niekým hádal Ž..

Obžalovaný chcel ísť brániť bratranca svojej manželky, F., ktorého hodili do vody. Nachádzal sa tam poškodený J., stál pri bráne, nebil sa, robil zo seba frajera.

Keď išiel na miesto prebiehajúceho konfliktu, obžalovaný videl, ako letí ruka poškodeného V. J. na jeho tvár, uhol sa, poškodený mu chcel dať ďalšiu ranu, opäť sa uhol a vtedy obžalovaný poškodeného v sebaobrane udrel päťou do tváre.

V prípravnom konaní obžalovaný dňa 19.10.2020 vypovedal, že prišiel na miesto konfliktu, kde bol Ž., prišiel k nemu poškodený V. J., ktorý ho chcel udrieť, obžalovaný sa uhol a potom obžalovaný jednu udrel poškodenému.

Na hlavnom pojednávaní dňa 27.07.2021 po odstraňovaní rozporov postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku s výpoveďou z prípravného konania zo dňa 19.10.2020, obžalovaný zotrval na tom, že udrel poškodeného až potom, keď ho poškodený chcel udrieť druhýkrát. Išlo o sebaobranu.

Obžalovaný trval na tom, že s poškodeným v momente, keď poškodeného udrel, stáli oproti sebe.

Počas útoku obžalovaný kričal, aby ho poškodený nechal. Následne ho poškodený V. J. chytil za krk, hodil ho o zem a kľakol si na obžalovaného. Jednou rukou ho poškodený pridržoval na zemi a druhou sa mu snažil vybrať oko. On nemal takú silu ako poškodený, niekto poškodenému potom odtiahol ruky a obžalovaný sa vyšmykol a utekal preč. Mal trochu vypité, rovnako i poškodený. Nevedel uviesť, prečo ho poškodený napadol, možno preto, že mu nebol sympatický alebo preto, že v obci žije 4 roky. Mal poškodené oko, bolel ho chrbát, rebrá a mal monokel, bol vystresovaný, ale k lekárovi nešiel. V čase skutku nepoznal poškodeného. Poškodenému na koleno neskočil, poškodený si dal hlavu obžalovaného na svoje stehno a kľučal na kameni. Keď dostal poškodený úder do tváre, obaja spadli, lebo poškodený ho chytil oboma rukami za hrudník. Potom sa zdvihli a poškodený chytil obžalovaného pod krk a chcel mu vybrať oko. Manželka počas skutku bola od neho dva metre. Zbraň u poškodeného J. nevidel, ale počul kričať družku L. Č., že poškodený má zbraň. Necelý týždeň po incidente sa poškodený vyhrážal obžalovanému i jeho družke, že nemajú čo hľadať v M. Y., keď prišiel do kolónie s drevom. Poškodený nemal na sebe viditeľné zranenia, mal na sebe tepláky.

Obžalovaný počas výsluchu svedka poškodeného J. na otázku samosudcu potvrdil, že je pravák.

Svedok poškodený V. J., narodený dňa XX.XX.XXXX, v prípravnom konaní po začatí trestného stíhania vo veci vypovedal dňa 21.11.2019, že na zemi bili cigáni Ž., kopali ho, nevie koľko ich bolo a zozadu dostal päťou na zuby, otočil sa a chytil útočníka za krk. Útočníka ťahal k areálu a cítil, ako ho štyria chytili a ťahali, pritom sa mu útočník vyšmykol. Neskôr zistil, nevedel uviesť od koho, že útočníkom bol W. Z.. Nevedel s istotou uviesť, či ho niekto aj neudrel, nekopol a či to bol útočník W. Z..

Dňa 12.03.2020 v prípravnom konaní po začatí trestného stíhania vo veci poškodený vypovedal, že keď chytil obžalovaného pod krk, ten mu skočil na ľavé koleno z boku.

Po vznesení obvinenia obžalovanému poškodený dňa 25.11.2020 vypovedal, že v tom dave nevie, ako to už bolo, ale počul, že obžalovaný sa mal chváliť v osade, že zbil bieleho.

Na hlavnom pojednávaní dňa 27.07.2021 poškodený pri odstraňovaní rozporov postupom podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku s výpoveďou zo dňa 21.11.2019, zo dňa 12.03.2020 a zo dňa 25.11.2020, keďže svojimi výpoveďami vykreslil v priebehu konania tri verzie, ako došlo k zraneniu kolena, uviedol, že pri prvej výpovedi bol zmätený a trvá na verzii, že mu na koleno skočil obžalovaný. Na otázku obhajcu, či dňa 21.11.2019 podal danú výpoveď, preto že bol zmätený alebo či bol zmätený po štyroch mesiacoch a nevedel, ako došlo k úrazu kolena pri výpovedi na hlavnom pojednávaní, poškodený odpovedal, že bol zmätený.

Svedok poškodený na hlavnom pojednávaní ďalej uviedol, že k skutku došlo počas dní obce M. Y.. Najprv bol jeden konflikt so Ž. v čase, keď chcel odísť do Popradu. Bol už pri aute, počul krik a vrátil sa do uličky na miesto, kde asi 30 Rómov bili Ž.S., kopali ho na zemi. Pri mieste incidentu bol potok, kde sa skryl Ž. pred útočníkmi, pričom z potoka ho vytiahol starosta. Obžalovaný z potoka naisto nikoho nevyberal. Keď vošiel do uličky, už tam bol obžalovaný. Obžalovaného nepoznal, a počas výsluchu neskôr uviedol, že on nemal ani kvapku alkoholu, ani drogy, ale obžalovaný mal vypité.

Ďalej počas výsluchu na otázku prokurátora, že odkiaľ vie, že mal obžalovaný vypité, odpovedal, že videl obžalovaného piť pri bare pivo a poldeci. Obžalovaný vedel meno a priezvisko poškodeného, ale poškodený nevie odkiaľ. Obžalovaný sa ho opýtal: „To si ty, J.?“ a dostal od neho jeden úder do pravej časti tváre odzadu. Poškodený poprel, že by obžalovaný stál čelne k poškodenému, tvrdil, že obžalovaný ho napadol odzadu. Vie, že to povedal a zaútočil obžalovaný, lebo sa hneď po útoku odzadu v jeden moment otočil k obžalovanému, bol to reflex a chytil ho pod krk. Chcel obžalovaného stiahnuť do vnútra areálu, vtedy obžalovaný kričal, aby ho nebil. Keď držal obžalovaného pod krk, mali byť obaja na zemi, raz bol obžalovaný na poškodenom a potom opačne. Obžalovanému dal v sebaobrane dve alebo tri rany do hlavy. V zovretí obžalovaného držal najviac minútu. Obžalovaný ho chytil za ruky, vyšmykol sa mu a utiekol do kolónie, kde sa skryl. Svedok poškodený vypovedal, že keď držal obžalovaného pod pravou pazuchou za krk rukou, pravdepodobne ho musel obžalovaný kopnúť do kolena alebo skočiť mu na koleno, obaja spadli a odvtedy má problémy s kolonom.

Svedok poškodený ohľadom utrpených zranení vypovedal, že ho čaká operácia kolena, nosí ortézu a pri údere do tváre mu obžalovaný vybil 2 zuby v hornej časti. Bol u zubárky, musela mu vytrhnúť zuby.

Podľa poškodeného k zraneniu kolena nedošlo pádom, to by nemal také následky. V kolene mal vodu, pri záťaži ho v kolene pichá, operáciu kvôli pandémie preložili, má v kolene stále opuch a koleno nemôže zaťažovať.

K mechanizmu vzniku zranenia - pomliaždenia v driekovej časti sa svedok poškodený nevedel vyjadriť, pripisoval to eventuálne tomu, ako ho iní dvíhali od obžalovaného.

Na otázku obžalovaného, ako mal poškodeného kopnúť dozadu, keď bol na zemi a ležal hlavou na kolene poškodeného, svedok poškodený odpovedal, že kopnúť ho mohol niekto iný do chrbta a do kolena a mohol to zranenie spôsobiť aj obžalovaný tým, že ležal na jeho kolene.

Počas výsluchu svedka poškodeného vedeného obhajcom, svedok poškodený J. uviedol, že podstúpil vyšetrenie na alkohol v ten večer a dokladá to lekárska správa zo dňa 27.07.2019. Lekár mu na bolesti v kolene odporučal kľudový režim a vyťahoval mu vodu. Lieky neužíval, maródku ukončil sám po mesiaci, lebo potreboval peniaze. Injekcie neužíval. Lekár mu predpisal chôdzu s ortézou a má ju doteraz. Koleno mal 11 dní v kľude a ortézu si dal urobiť na mieru. Poprel, že by pracoval skôr ako po mesiaci.

Svedok poškodený potvrdil, že bol v minulosti trestne stíhaný za ťažké ublíženie na zdraví.

Svedkyňa L. Č., narodená dňa XX.XX.XXXX, družka obžalovaného, vypovedala v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní. Bola s obžalovaným na festivale vo J. X. v M. Y., kde prišli okolo 21.00 hod. Keď všetko zavreli, vyšla s obžalovaným von. Videli, ako sa tam hádal W. B. so Ž., poznala ich podľa hlasu, nešli k nim. Nechcela, aby tam obžalovaný išiel. Keď ich obžalovaný rozbraňoval, vtedy poškodený J. zdvihol na obžalovaného ruku. Bola tma, ale videla ako J. zdvihol ruku a zahnal sa. Od obžalovaného stála asi meter. Obžalovaný si myslel, že ho ide J. biť. Na otázku obhajcu, či sa poškodený zahnal na obžalovaného alebo sa len zahnal, svedkyňa uviedla, že sa zahnal. Obžalovaný sa uhol a udrel J. do tváre, pričom stál pred J. zoči voči. Udrel poškodeného pravou rukou a asi na pravú stranu, keď je pravák. Hodili sa o zem, naťahovali sa. J. chytil obžalovaného pod krk, dal si ho na koleno a chcel mu vybrať oko. Vtedy počula, ako nejaká žena, ktorú v tme nevidela, kričala, že J. má pištoľ. Bola to nebohá O. B.. Svedkyňa u poškodeného pištoľ nevidela. Keď to počul obžalovaný, zdvihol sa a ušiel. Ona išla za ním. K incidentu došlo okolo polnoci, obžalovaný počas večera vypil 4 poldeci a pivo.

Svedok W. B., narodený dňa XX.XX.XXXX, potvrdil, že bol na festivale v M. Y. a počul od druhých o tom, že sa bil obžalovaný s poškodeným a obžalovaný udrel poškodeného. Hovorila o tom celá obec, nehovoril o tom s poškodeným. Bolo to ale po jeho odchode. Kým bol tam, nič sa neudialo. Na slávnosť prišiel okolo 20.00 hod. a odišiel okolo 22.00 hod. Obžalovaného pozná a videl ho na slávnosti, piť alkohol obžalovaného nevidel. Videl tam i poškodeného. Svedok alkohol v ten večer nepil.

Svedok F. Q., narodený XX.XX.XXXX, vypovedal, že bol na festivale, prišiel tam okolo 22.00 hod.. V ten deň pil alkohol, ale nevidel piť ani obžalovaného ani poškodeného. Svedok uviedol, že videl zo vzdialenosti 10 - 20 metrov, keď stál pri moste pri zbrojnici, ako obžalovaný skočil do poškodeného a tresol mu päťou do tváre, stáli tvárou v tvár.

Postupom podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní dňa 13.10.2021 pri odstraňovaní rozporov s výpoveďou svedka z prípravného konania zo dňa 25.11.2020, svedok F. Q. zotrval na svojej skoršej výpovedi, že videl, ako obžalovaný udrel poškodeného J. do tváre, poškodený ho chytil pod pazuchu a prstami obžalovanému akoby tlačil na oči. Potom na seba kričali a ako to skončilo, nevedel uviesť. Na hlavnom pojednávaní svedok uviedol, že obžalovaný utiekol po údere poškodeného a teda, že obžalovaný odišiel hneď po útoku, preto, lebo si to už veľmi nepamätal, ako to bolo.

Svedok F. Q. mal priamy výhľad na incident a bolo tam osvetlenie. Ostatní sa potom bili. Okrem tohto incidentu tam bola ešte hromadná bitka.

Na otázky prokurátora svedok F. Q. odpovedal, že pred úderom zo strany obžalovaného nevidel, že by sa poškodený J. zaháňal na obžalovaného. Kedy presne došlo k bitke medzi obžalovaným a poškodeným nevedel. Okrem obžalovaného a poškodeného tam bolo plno ľudí.

Na otázky svedka poškodeného V. J. svedok F. Q. vypovedal, že keď videl poškodeného, Ž. bol na zemi. Poškodený prišiel zozadu, ako bol festival a prichádzal na parkovisko. Poškodený ranu dostal spredu a podľa svedka do pravej strany. Družku obžalovaného tam nevidel.

Svedkyňa O. B., narodená dňa 31.07.1966, zomrelá dňa 05.07.2021, sesternica matky W. B., ktorý má byť bratrancom družky obžalovaného, vypovedala prvýkrát v prípravnom konaní dňa 27.01.2020 po začatí trestného stíhania vo veci (pol roka po skutku), že v deň výročia obce M. Y. sedela vonku pod prístreškom pri J. dvore, počula okolo 23.00 hod. krik asi 5 metrov od nej. Pozná Ž. a počula, ako sa dohaduje s W. B. kvôli V. B., sestre W. B.. W. B. je syn sesternice svedkyne. Ako kohúty išli pomaly do seba. Potom išiel k nim obžalovaný kvôli W. B., nechcel dopustiť, aby sa bili. V tom V. J. išiel k obžalovanému, lebo bol cudzí a poškodený dvíhol na obžalovaného ruku a čakal, kedy ho obžalovaný udrie. Zahnal sa rukou a obžalovaný sa uhol. Obžalovaný J. udrel raz, nevie kde a ako, ale podľa svedkyne mal otvorenú dlaň. Bolo tam veľa ľudí. Videla, ako poškodený chytil obžalovaného pod krk, položil ho na kolená a s jedným prstom mu išiel do oka. Obaja spadli na cestu. Nieкто zakričal, že poškodený má pištoľ. Nikto nevidel žiadnu pištoľ, ani svedkyňa. Ako to počul obžalovaný, zdvihol sa a utekal so ženou L.. Čo vie, tak sa schoval do šachty. Nevedela uviesť, či nieкто oddeľoval obžalovaného a poškodeného, mohol nieкто, bolo tam veľa ľudí a veľa kriku, každý kričal.

Svedkyňa O. B. vypovedala po vznesení obvinenia obžalovanému dňa 25.11.2020 (16 mesiacov po skutku) tak, že incident videla zo vzdialenosti asi 5 metrov, sedela vonku, videla ako sa poškodený J. baví s nejakými cigánmi, ktorí neboli z ich obce, svedkyňa ich nepoznala. Bola tma, všade bolo veľa ľudí. Obžalovaný si ich všimol, prišiel k nim a povedal tým cigánom, aby išli preč, aby nerobili bordel. Keď prišiel obžalovaný k J., svedkyňa videla, ako poškodený zdvihol ruku, ale vtedy sa otáčala, nevidela, že by nieкто niekoho udrel, keď začula krik, vstala, išla sa pozrieť a videla ležať obžalovaného na zemi. Videla, ako J. chytil obžalovaného za krk, stiahol ho na zem a akoby mu tlačil prstami do očí. Obžalovaný sa bránil rukami a laktami, kde akoby udrel J. do tváre, potom obžalovaný utiekol. Nevidela nikoho oddeľovať poškodeného od obžalovaného. Poškodený sa jej po útoku obžalovaného pýtal, či ho nepozná, ona mu povedala, že nie. Poškodený mal krv z úst a ukazoval jej vybitý zub, tričko mal trochu potrhaneé.

W. Y. K., znalec v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo (toxikológia, alkoholológia, sérohematológia) podal v prípravnom konaní znalecký posudok číslo 3/2020 zo dňa 20.01.2020 vypracovaný ku dňu 02.12.2019. Na podklade dostupnej zdravotnej dokumentácie znalec dospel k záveru, že poškodený utrpel podvrtnutie ľavého kolena s poranením vonkajšieho bočného väzu, odlomenie 4. a 5. zuba vpravo dolu a pomliaždenie drierkovej oblasti chrbta vľavo.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi z vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Kežmarku, Obvodné oddelenie Policajného zboru v Kežmarku ČVS: ORP-366/KK-KK-2020, a

zo súdneho spisu, ako lekárske správy, správy Sociálnej poisťovne, vyčíslenie zdravotnej poisťovne, znalecký posudok W., K., úmrtný list O. B., správa o povesti obžalovaného, odpis registra trestov a evidencia priestupkov obžalovaného a z pripojeného spisu Okresného súdu Poprad sp.zn. 5T/38/2019.

Prokurátor v záverečnej reči navrhoval obžalovaného uznať vinným v zmysle podanej obžaloby v celom rozsahu a pri zohľadnení zistenej príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona a súčasne s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona navrhol obžalovanému uložiť úhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici zvýšenej trestnej sadzby s podmieneným odkladom jeho výkonu na primeranú skúšobnú dobu. Prokurátor zároveň navrhol obžalovaného zaviazat' k náhrade škody pre poškodených. Podľa prokurátora bola vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázaná vina obžalovaného, usvedčovať obžalovaného má konzistentná výpoveď poškodeného V. J., ktorej korešpondujú aj závery znalca W. K.. Z výpovede znalca vyplynulo, že mechanizmus vzniku zistených zranení u poškodeného V. J. korešponduje s výpoveďou tohto poškodeného.

Svedok poškodený V. J. v záverečnej reči zotrval na uplatnených nárokoch s tým, že nechce, aby obžalovaný išiel do väzenia. Chceli to urovnať aj mimo súdne, ale obžalovaný za ním neprišiel.

Obhajca v záverečnej reči zotrval na tom, že obžalovaný sa necítil byť vinný z prečinu výtržníctva a navrhol obžalovaného oslobodiť spod obžaloby podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa skutok uvedený v obžalobe stal. Rovnako sa obžalovaný cíti byť nevinný z prečinu ublíženia na zdraví a obhajca navrhoval obžalovaného oslobodiť podľa § 285 písmeno b/ Trestného poriadku, pretože skutok nie je trestným činom. Zo strany obžalovaného k napadnutiu nedošlo a ani nebolo v konaní preukázané, že by poškodeného V. J. obžalovaný fyzicky napadol. Poškodený napadol obžalovaného a obžalovaný sa len bránil pred ďalším fyzickým útokom poškodeného. Svedkovia zhodne uviedli, poškodený V. J. napadol obžalovaného ako prvý a obžalovaný sa len bránil. Zo strany obžalovaného išlo o nutnú obranu, ktorá patrí medzi okolnosti vylučujúce protiprávnosť, čo znamená, že skutok nie je protiprávny.

Obžalovaný v záverečnej reči uviedol, že poškodený sa už 7 rokov lieči na chrbát a hodil to na neho, že on mu to spôsobil. Poranenie kolena si rovnako sám spôsobil, lebo keď obaja spadli, poškodený ho chytil pod krk a kľakol si.

Súd v súlade s § 2 odsek 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne.

Obžalovanému sa obžalobou kládol za vinu úmyselný prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, ktorý mal spáchať v jednočinnom súbehu s úmyselným prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, nakoľko v zmysle obžaloby mal vyplývať odôvodnený záver o tom, že obžalovaný inému úmyselne ublížil na zdraví a dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, a to v nasledovnom skutkovom rozsahu:

- dňa 27.07.2019 v čase okolo 23:30 hod., počas miestnych osláv pred J. X. v obci M. Y., okres Kežmarok,
- fyzicky napadol poškodeného V. J. tým spôsobom, že ho minimálne jeden krát udrel zovretou päťou pravej ruky do oblasti tváre strednou až veľkou intenzitou,
- na čo ho poškodený následne chytil za krk pod pazuchy ľavej ruky a
- obvinený mu skočil strednou intenzitou na ľavé koleno,
- následne ich začali neznáme osoby oddeľovať od seba a
- obvinený z miesta činu ušiel,
- čím týmto svojím konaním spôsobil poškodenému V. J. zranenia, a to:
  - podvrtnutie ľavého kolena s poranením vonkajšieho bočného väzu,
  - odlomenie 4. a 5. zuba vpravo dolu a
  - pomliaždenie driekovej oblasti chrbta vľavo
- s dobou liečenia a práceneschopnosti od 29.07.2019 do 31.08.2019,
- počas ktorých bol obmedzený na obvyklom spôsobe života po dobu minimálne 33 dní.

Súd má na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že skutok opísaný v skutkovej vete obžaloby sa preukázateľne stal len v časti a obžalovaného úmyselné zavinenie pokrýva len časť zranení u poškodeného V. J., a to v rozsahu vymedzenom v skutkovej vete výroku o vine predmetného odsudzujúceho rozsudku. V danom rozsahu má skutok všetky znaky úmyselného prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a úmyselného prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona:

- dňa 27.07.2019 v čase okolo 23:30 hod., počas miestnych osláv pred J. X. v obci M. Y., okres Kežmarok,
- fyzicky napadol poškodeného V. J. tým spôsobom, že ho minimálne jedenkrát udrel zovretou päťou pravej ruky do oblasti tváre strednou až veľkou intenzitou,
- na čo ho poškodený následne chytil za krk pod pazuchy ľavej ruky a
- následne ich začali neznáme osoby oddeľovať od seba a
- obvinený z miesta činu ušiel,
- čím týmto svojim konaním spôsobil poškodenému V. J. zranenia, a to:
  - odlomenie 4. a 5. zuba vpravo dolu a
  - počas ktorých bol obmedzený na obvyklom spôsobe života po dobu minimálne 7 dní.

Deň, miesto a čas skutku neboli sporné. Výpovede obžalovaného, poškodeného V. J. i všetkých vypočutých svedkov jednoznačne datovali skutok na deň obecných slávností v M. Y. pred J. X. v nočných hodinách, v čase po zavretí prevádzky osláv a pred polnocou, t.j. dňa 27.07.2019 okolo 23:30 hod..

Fyzické napadnutie poškodeného V. J. zo strany obžalovaného tým spôsobom, že ho minimálne jedenkrát udrel zovretou päťou pravej ruky do oblasti tváre preukazuje výpoveď obžalovaného, poškodeného V. J., svedkov F. Q., L. Č. a nepriamo i svedkyne O. B. (nevidela, kde a ako udrel obžalovaný poškodeného, ale vypovedala že k úderu došlo).

To, že išlo o úder strednou až veľkou intenzitou preukazuje znalecký posudok súdneho lekára, W. Y. K., ktorý v znaleckom posudku konštatoval, že odlomenie 4. a 5. zuba vpravo dolu vzniklo najpravdepodobnejšie priamym pôsobením mechanického násillia tupého charakteru o užšej kontaktnej ploche, ktoré na poškodeného pôsobilo strednou až veľkou silou a prudkosťou. Podľa znalca sa to mohlo stať zovretou rukou (päťou) druhej osoby vo vzpriamenej polohe poškodeného.

Skutočnosť, že poškodený V. J. po napadnutí následne chytil obžalovaného za krk pod pazuchy ľavej ruky preukazuje primárne ohľadom tejto skutočnosti konzistentná výpoveď samotného poškodeného z prípravného konania i hlavného pojednávania, ale aj výpoveď obžalovaného, svedkyne L. Č.T., svedkyne O. B. a svedka F. Q..

Súčinnosť iných osôb pri oddeľovaní poškodeného od obžalovaného, ktorého držal v zovretí poškodený, preukazujú najmä výpovede priamych aktérov zápasenia, a to poškodeného, ktorý vypovedal, že ako obžalovaného chytil pod krk a ťahal smerom k areálu, cítil, ako ho štyria chytili a ťahali, pričom sa mu obžalovaný vyšmykol. Obžalovaný vypovedal, že poškodený ho jednou rukou pridržoval na zemi, druhou rukou sa mu snažil vybrať oko, obžalovaný nemal takú silu ako poškodený a niekto poškodenému odťahal ruky a vtedy sa mu vyšmykol a utiekol. Z výpovede F. Q. vyplynulo, že v čase incidentu obžalovaného s poškodeným tam bolo veľa ľudí, bili sa tam aj ostatní a nastala tam hromadná bitka. Svedkyňa O. B. nevylúčila, že iné osoby oddeľovali poškodeného od obžalovaného, nevidela to, ale mohlo to tak byť, bolo tam veľa ľudí a veľa kriku, každý kričal.

To, že obžalovaný spôsobil poškodenému ľahké zranenie, odlomenie 4. a 5. zuba vpravo dolu, preukazuje lekárska správa spísaná pri prvotnom ošetrení po útoku v Nemocnici Poprad, a.s. lekárom W. Š.G. L. dňa 28.07.2019 o 2:29 hod., lekárska správa W. V. W. zo dňa 01.10.2019 a závery znaleckého posudku.

Rozsah kvalitatívnej a kvantitatívnej stránky tejto negatívnej zmeny zdravotného stavu poškodeného v dôsledku vyrážania 2 zubov bola preukázaná záverom znalca W. Y. K., ktorý uviedol, že poškodený bol kvôli tomuto zraneniu obmedzený v obvyklom spôsobe života najmä nedostatočnou funkciou hryzenia potravy pri jedení a bolestivosťou, ktorá je najvýraznejšia v prvých dňoch po poranení. Obmedzenie poškodeného bolo i v spoločenskom styku, nakoľko odlomenie zubov je bežne viditeľné. Obmedzenie

trvá do doby ošetrenia odlomených zubov, ich opravy napríklad nasadením korunky. Takáto oprava ale nevyplývala zo zdravotnej dokumentácie poškodeného ku dňu podania znaleckého posudku a nedokladoval ju ani poškodený v konaní pred súdom. W.. V. W. v októbri 2019 konštatovala bolestivosť a kývavosť zubov č. 44 a 45 pod napadnutí s tým, že si vyžadujú ošetrenie.

Obmedzenie v obvyklom spôsobe života poškodeného trvalo minimálne 7 dní, teda nie iba krátky čas, súd túto dobu minimálne jedného týždňa ustálil ako akceptovateľnú vzhľadom na závažné poškodenie trvalých zubov, ktoré možno napraviť len umelou náhradou po ošetrení zo strany zubného lekára. Znalec konštatoval najvýraznejšiu bolestivosť v prvých dňoch po poranení.

Z pohľadu súdu teda nebolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný skočil poškodenému V. J. strednou intenzitou na ľavé koleno, ani že by mu inak priamo strednou intenzitou kopol do kolena. Súd nemá za preukázané ani to, že obžalovaný poškodenému V. J. spôsobil podvrtnutie ľavého kolena s poranením vonkajšieho bočného väzu, rovnako ani pomliaždenie driekovej oblasti chrbta vľavo.

Samotný poškodený nepodal o úraze kolena hodnoverne konzistentnú výpoveď, pretože ju počas prípravného konania menil. Na hlavnom pojednávaní v júli 2021 (dva roky po skutku) zotrval na výpovedi z 12.03.2020 (takmer osem mesiacov po skutku), že práve obžalovaný mu skočil na ľavé koleno z boku a že pri prvej výpovedi dňa 21.11.2019 (štyri mesiace po skutku) bol zmätený, keď vypovedal, že nevie, či ho niekto aj neudrel, nekopol a či to bol aj on (pozn. obžalovaný). Súd poukazuje na výpoveď poškodeného zo dňa 25.11.2020, kde opätovne vypovedal, že v tom dave nevie, ako sa to stalo. Súd ako hodnovernú v tomto smere považuje prvú výpoveď z novembra 2019, 4 mesiace po skutku. Z prvotnej výpovede poškodeného je zrejmé, že kvôli skupine ľudí, ktorá bila Ž. a okolostojaci dav, nemal prehľad o situácii a nevedel uviesť, či ho neudrel a nekopol aj nieto iný a či ho kopol práve obžalovaný. Rovnako o identite útočníka päšťou do jeho tváre sa mal dozvedieť až následne od nekonkretizovanej osoby. Poškodený trval na tom, že úder mu obžalovaný zasadil odzadu. Neskoršie výpovede poškodeného zo dňa 12.03.2020, 25.11.2020 a zo dňa 27.07.2021 súd považuje za nehodnoverné vzhľadom na plynutie času a nie je vylúčené ich účelové dokresľovanie na základe informácií získaných sprostredkovane po skutku. Tu súd poukazuje i na tú skutočnosť, slovami svedka W. B., o bitke rozprávala nasledujúci deň celá dedina. Rovnako nevylučujúc ani záujem samotného poškodeného usvedčiť zo všetkých jeho zranení obžalovaného v súvislosti s uplatňovaním nárokom na náhradu škody v zmysle podaného znaleckého posudku.

Napriek tomu, že poškodený tvrdil, že obžalovaného nepoznal, na hlavnom pojednávaní s odstupom času vypovedal, že obžalovaný mal vypité, lebo videl obžalovaného počas obecných slávností pri bare piť pivo a poldeci, a tiež, že do uličky na miesto incidentu sa vrátil od auta na krik, asi 30 Rómov tam bilo Ž. a keď vošiel do uličky, obžalovaný tam už bol. Uvedené tvrdenia, že na obecných slávnostiach, hromadnej spoločenskej akcii, si pri bare všimol práve obžalovaného, ktorého ani nemal poznať, a zapamätal si, čo pil, súd vyhodnocuje ako nevierohodné. Skôr ide o výpoveď dokreslenú plynutím času na základe počutého a nie videného.

Podľa znalca W.. Y. K., podvrtnutie ľavého kolena s poranením vonkajšieho bočného väzu vzniklo s najväčšou pravdepodobnosťou nepriamym pôsobením násillia strednej sily a prudkosti. Tým došlo k nadmernému, nekoordinovanému a nefyziologickému ohybu v kolennom kĺbe nad rámec fyziologickej pohyblivosti kolenného kĺbu. Mohlo sa tak stať pri nesprávnom, náhlom dostúpení, prípadne pri páde poškodeného na zem. Samotný znalec poukázal na to, že poškodený neuviedol jednoznačný mechanizmus úrazu ľavého kolena. Pomliaždenie driekovej oblasti chrbta vľavo vzniklo najpravdepodobnejšie opakovaným úderom päšťou vo vzpriamenej polohe poškodeného alebo kopnutím nohou v zníženej, prípadne ležiacej polohe poškodeného. Poranenie drieku nebolo bližšie opísané v zdravotnej dokumentácii poškodeného (presná lokalizácia, ohraničenie, sfarbenie, rozmery ani charakter).

Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že obžalovaný bol účastný hromadnej bitky osoby menom Ž., a že ako spolupáchateľ zaútočil na poškodeného, ktorý uvádzal, že na mieste prebiehala bitka, kde asi 30 Rómov bilo Ž.. Verzia, že obžalovaný prišiel ex post namiesto skutku a zaútočil na poškodeného z iného dôvodu, sám ako jediný páchatel', je na základe vykonaného dokazovania hodnovernejšia a v podstate preukázaná. To, že na mieste prebiehala hromadná bitka

potvrdil vo výpovedi i samotný poškodený.

To, že po incidente, resp. na sklonku incidentu obžalovaného s poškodeným prepukla ďalšia hromadná bitka, vyplýva najmä z výpovede svedka F. Q..

V dôsledku absencie príčinnej súvislosti medzi konaním obžalovaného a zraneniami poškodeného - podvrtnutím ľavého kolena s poranením vonkajšieho bočného väzu a pomliaždením driekovej oblasti chrbta vľavo, súd neuznal kvalitatívnu a kvantitatívnu stránku negatívnej zmeny na zdraví poškodeného v celom rozsahu tak, ako to navrhoval prokurátor v obžalobe, teda dobu liečenia a práceneschopnosti poškodeného od 29.07.2019 do 31.08.2019, počas ktorých bol obmedzený na obvyklom spôsobe života po dobu minimálne 33 dní. Preukázané zranenie poškodeného pričítateľne na vrub viny obžalovaného, a to poškodenie chrupu, súd ustálil len v rozsahu minimálne 7 dní.

Ak je možné v konkrétnej veci dospieť k niekoľkým, čo do pravdepodobnosti rovnocenným skutkovým modalitám skutkového deja, má súd povinnosť sa prikloniť k tej eventualite, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia. Slovom súdnej autority: „Ak možno pripustiť priebeh skutkového deja pre obžalovaných priaznivejší a nemožno bez akýchkoľvek rozumných pochybností vysloviť priebeh skutkového deja pre obžalovaných nepriaznivejší, potom je súd povinný aplikovať zásadu in dubio pro reo.“ (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.01.2017, sp.zn. 6To/3/2016).

Tieto dve modalitty sa v priebehu dokazovania odvíjali vo vzťahu k vzniku poranenia kolena a drieku poškodeného Jaroslava Figuru,

- či poranenia kolena a drieku spôsobil samotný obžalovaný úderom päťou prípadne kopnutím poškodeného do oblasti drieku a kopnutím do kolena, prípadne skočením na koleno,  
- či poranenie kolena a drieku spôsobila iná osoba alebo iné osoby ako obžalovaný, či už pri ťahaní poškodeného za chrbát alebo počas zápasenia poškodeného s obžalovaným, prípadne pri páde poškodeného na zem, rovnako sa tak mohlo stať počas prepuknutia nasledujúcej hromadnej bitky na mieste incidentu a v kombinácii týchto eventualít.

Procesné pravidlo in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obvineného) vyplýva z prezumpcie nevinu a je jej logickým dôsledkom. Prezumpcia nevinu je ústavnou zásadou (v zmysle ÚS SR 12/98) a základné právo priznané článkom 50 odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky. Služi na ochranu v trestnom konaní a patrí k všeobecným zásadám materiálneho právneho štátu. V Trestnom poriadku je vyjadrená v § 2 odsek 4 s tým, že každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu. Ide o neopomenuteľný prostriedok zákonnosti a spravodlivosti trestného konania, ktorý má brániť unáhlenému a nedostatočne podloženému rozhodovaniu o vine obžalovaného. Vyvažuje nerovnosť procesných strán trestného konania v prospech slabšej strany, ktorou je obžalovaný.

Aplikovaním pravidla in dubio pro reo súd neuznal vinu obžalovaného za zranenia poškodeného V. J. - podvrtnutie ľavého kolena s poranením vonkajšieho bočného väzu a pomliaždenie driekovej oblasti chrbta vľavo.

Objektom prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona je ľudské zdravie. Predmetom útoku je živý človek. V danom prípade išlo o osobu a zdravie poškodeného V. J..

Objektívna stránka bola obžalovaným naplnená tým, že svojím konaním poškodenému V. J. spôsobil ublíženie na zdraví. Ublíženie na zdraví v zmysle § 123 odsek 2 Trestného zákona ako znak objektívnej stránky základnej skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví je stredným stupňom poruchy zdravia a teda ide o závažnejšiu formu zásahu do fyzickej integrity poškodeného V. J. vzhľadom na spôsob zásahu (úder päťou strednej až silnej intenzity do pravej časti tváre), trvanie zásahu (krátkosť, prudkosť) a následok (strata - odlomenie 2 trvalých zubov poškodeného).

Ublíženie na zdraví je teda v danom konkrétnom prípade dané kumulatívnym splnením nasledovných 3 zákonných podmienok, ktoré súd posudzoval komplexne vo vzájomnej súvislosti a súčasne individuálne vo vzťahu k osobe poškodeného:

1./ došlo k poškodeniu zdravia V. J., pri ktorom objektívne nastala negatívna zmena zdravotného stavu poškodeného, došlo ku konkrétnemu zhoršeniu telesných funkcií organizmu. Poškodenie zdravia sa u

poškodeného prejavilo zranením - vybitím 2 zubov, ošetrujúci lekár v popradskej nemocnici pri prvotnom ošetrení dňa 28.07.2019 o 02:29 hod. konštatoval S02.5 Fractura dentis N. 44, 45,

2./ bola daná objektívna potreba lekárskeho vyšetrenia, ošetrenia a liečenia. Nešlo pritom len o subjektívny názor poškodeného, ale pri poškodení trvalých zubov dochádza k nevyhnutným postupom lege artis v súlade s medicínskymi poznatkami, ak poškodený sa rozhodne riešiť so zubárom opravu poškodených zubov ich náhradami. Objektívne vzhľadom na závery znalca, poškodený vzhľadom na iné zranenia obmedzujúce ho v hybnosti, liečil stav ústnej dutiny a bolestivosť primárne v domácom prostredí prispôbením stravy. Ošetrovanie a liečenie v zmysle opravy chrupu nebolo zdokumentované a uplatňované zo strany poškodeného,

3./ následkom poškodenia zdravia bolo sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného nie iba na krátky čas, teda najmenej 7 dní. V prípade poškodenia chrupu otázka preukázanej práceneschopnosti nebola rozhodujúcim ani zohľadňovaným kritériom. Poškodený bol práceneschopný v dôsledku poranenia drieku a kolena. Vyrazenie zubov nemusí mať samo o sebe za následok práceneschopnosť. Súd tiež poukazuje na názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, že na právne posúdenie trestnosti činu nemá vplyv, ak poškodený počas doby liečenia vykonával prácu na vlastné riziko ( Uznesenie NSSR z 15.06.2017 sp.zn. 5Tdo/30/2017 ).

Podľa záveru znalca W. Y. K., útok obžalovaného nepoškodil ani neohrozil nijaký dôležitý orgán poškodeného. Uvedený záver sa vzťahoval na všetky tri zistené zranenia u poškodeného a teda sa vzťahuje i na zranenie chrupu poškodeného, ktoré podľa súdu zavinil obžalovaný.

Objektom prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona je záujem na ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj a poriadok. V tomto konkrétnom prípade sekundárnym objektom prečinu výtržníctva bolo ohrozenie záujmu na ochrane zdravia ľudí.

Objektívna stránka spočívala v konaní obžalovaného vo forme výtržnosti (druhou možnou formou by bola forma hrubej neslušnosti, ktorá nebola preukázaná).

Obžalovaný teda naplnil objektívnu stránku prečinu výtržníctva kladenému mu za vinu násilným prejavom, ktorého sa dopustil (útok na poškodeného päťou do tváre dokazuje výpoveď obžalovaného, poškodeného V. J., svedkov F. Q., L. Č. a nepriamo i svedkyne O. B. ) na mieste prístupnom verejnosti (obecná ulica), čo je miesto, na ktoré má prístup široký okruh individuálne neurčených ľudí a kde sa tiež spravidla zdržiava viac ľudí. V daný večer výtržnosť reálne postrehli viacerí ľudia, keďže išlo o deň obecných slávností.

Subjektívna stránka pri prečine ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a rovnako i pri prečine výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona bola v oboch prípadoch naplnená formou nepriameho úmyslu podľa § 15 písmeno b/ Trestného zákona, v zmysle ktorého obžalovaný vedel, že svojím konaním môže porušenie alebo ohrozenie objektov (spoločnosťou chránených záujmov) spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Nepriamy (eventuálny) úmysel ( dolus eventualis ) predpokladá vedomostnú zložku ako aj vôľovú zložku zavinenia. Vedomostná zložka u obžalovaného mala podobu asertorického úsudku. Vôľovú zložku mal naplnenú len vo forme uzrozumenia a uzrozumenie je najnižšia zložka vôle, ktorá odlišuje nepriamy úmysel od priameho úmyslu.

Obžalovaný na základe nižšie uvádzaného zdôvodnenia považoval za možné minimálne dve verzie priebehu skutkového deja, pričom minimálne pri jednej predpokladal vznik následku potrebného na naplnenie skutkových podstát prečinu ublíženia na zdraví a prečinu výtržníctva a minimálne pri jednej, že nevznikne takýto následok. Spoliehanie sa obžalovaného na náhodu, teda že k spáchaniu prečinov z dôvodu náhodného sledu udalostí a okolností nedôjde, nepostačuje na vylúčenie nepriameho úmyslu.

Pri posudzovaní subjektívnej stránky prečinu ublíženia na zdraví a prečinu výtržníctva v zmysle výroku o vine tohto rozsudku, súd bral do úvahy svedeckými výpoveďami a výpoveďami obžalovaného i poškodeného vykreslené okolnosti skutku a taktiež súd bral v úvahu argumentáciu obhajoby o nutnej obrane obžalovaného.

Z výpovedí obžalovaného, poškodeného a svedkov F. Q. a nebohej O. B. vyplýva, že pred skutkom na mieste bol konflikt iných osôb a po skutku došlo k inej hromadnej bitke. Samotný skutok sa stal v prítomnosti väčšieho počtu ľudí, v nočných hodinách za tmy, viditeľnosť bola limitovaná rozmiestnením verejného pouličného osvetlenia. Atmosféra a okolnosti na mieste skutku súd posudzoval s ohľadom na to, že išlo o deň obecných slávností, hromadné verejné podujatie spojené s požívaním alkoholu. Z výpovedí implicitne možno vyvodzovať, že vo večerných hodinách kulminoval spoločenský konflikt medzi prítomnými založený na rozlišovaní „domácich“ a „cudzích“ ľudí, ktorí neboli z obce a prišli na obecné slávnosti v Starej Lesnej z iných obcí, a prítomný bol i konflikt založený na rozlišovaní „bielych“ a Rómov, osobitne zvýraznene „Rómov nie domácich“, teda z inej obce.

Obžalovaný bol pritom vnímaný ako osoba na rozhraní „domáceho“ a „cudzieho“ človeka, tým, že v obci M. Y. býval len 4 roky. K tomu je rómskeho pôvodu a býval v kolónii. To, že v obci má hlásený len prechodný pobyt a pochádza z O., potvrdili správy o povesti. Poškodený V. J. bol v role „domáceho“ obyvateľa M. Y.. Svedok poškodený potvrdil, že bol v minulosti trestne stíhaný za ťažké ublíženie na zdraví.

Obžalovaný si bol vedomý, že vstupuje „in medias res“ do konfliktnnej situácie iných osôb, ktoré na mieste boli ešte pred tým, ako vyšiel so svojou družkou z areálu slávností vo J. X.. Eventualitu „možného problému“ vrátane fyzického násillia vnímala samotná družka obžalovaného, ktorá nechcela pustiť obžalovaného na miesto konfliktu a ťahaním chcela zabrániť ísť obžalovanému „rozbraňovať“ hádajúcich sa. Ak takto vnímala situáciu žena, bezpochýb ju takto musel vnímať aj obžalovaný, bez ohľadu na to, že v ten večer požíval alkohol. Vypiť mal len niekoľko poldecí (2 až 4) a pivo (podľa výpovede obžalovaného a jeho družky).

Obžalovaný vzhľadom na svoj vek (30 rokov v deň skutku) a tú skutočnosť, že žil v danom regióne (O., posledné roky M. Y.), musel mať na základe vlastnej životnej skúsenosti a poznania miestnych reálií vedomosť o dvoch možných priebehoch deja, ktoré po jeho intervencii, snahe o intervenciu, môžu nastať. Teda, že konflikt, obrana bratranca alebo kohokoľvek iného, sa mu podarí ukončiť bez výtržnosti a fyzického násillia. Alebo že v rámci „rozbraňovania“ iných osôb v už prebiehajúcim konflikte, ktorý sa ho priamo netýkal, ani nebol účastný daného konfliktu od počiatku, tento konflikt svojou prítomnosťou len akceleruje a dôjde k výtržnosti na mieste verejnosti prístupnom. Vedomosť pritom musel mať aj o tom, že k výtržnosti môže dôjsť aj formou fyzického násillia, ktorého následkom môže byť ublíženie na zdraví jeho osoby alebo inej osoby a to aj jeho vlastným pričinením a vinou.

Pôvod konfliktu iných osôb opísala nebohá svedkyňa O. B., ako hádanie sa dvoch mužov pre ženu. Poškodený J. vypovedal o tom, že tam 30 Rómov bilo osobu menom Ž..

Súd za rozhodujúcu bral výpoveď poškodeného V. J. z prípravného konania zo dňa 21.11.2019, neskoršia zmena výpovede z pohľadu súdu súvisí skôr so záujmom poškodeného mať jedného známeho vinníka utrpenej ujmy na zdraví a spätného dokresľovania prežitej skutočnosti na základe neskôr získaných informácií o útočníkovi.

Na základe vyššie uvedeného súd vylučuje u obžalovaného priamy úmysel podľa § 15 písmeno a/ Trestného zákona, keďže nebolo bez pochybností preukázané, že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom.

Argumentáciou obhajoby o nutnej obrane zo strany obžalovaného sa súd zaoberal len v medziach tzv. putatívnej obrany v zmysle § 25 odsek 4 Trestného zákona, podľa ktorého ak sa niekto vzhľadom na okolnosti prípadu mylne domnieva, že útok hrozí, nevylučuje to trestnú zodpovednosť za čin spáchaný z nedbanlivosti, ak omyl spočíva v nedbanlivosti.

V danom prípade súd vyhodnotil, že mohlo u obžalovaného dôjsť k omylu v tom, že považoval útok poškodeného za skutočný.

Z výpovedí vyplynulo, že poškodený sa mal zahnať na obžalovaného, a to opakovane.

Družka obžalovaného, svedkyňa L. Č., vypovedala, že poškodený J. zdvihol na obžalovaného ruku. Bola tma, ale videla, ako J. zdvihol ruku a zahnal sa. Od obžalovaného stála asi meter. Obžalovaný si myslel, že ho ide J. biť. Na otázku obhajcu, či sa poškodený zahnal na obžalovaného alebo sa len zahnal, svedkyňa uviedla, že sa zahnal. Výpoveď tejto svedkyne súd vyhodnotil, ako vierohodnú, aj keď ide o blízku osobu obžalovaného, nakoľko nepopierala, že jej druh udrel poškodeného do tváre, ani výslovne neuvádzala jednostranne v prospech obžalovaného, že poškodený sa mal zaháňať adresne na obžalovaného. Družka mala stáť jeden až 2 metre od obžalovaného, teda mohla vnímať situáciu z inej perspektívy ako obžalovaný, ktorý stal bezprostredne bližšie k poškodenému.

Svedkyňa O. B. prvýkrát vypovedala v prípravnom konaní dňa 27.01.2020 po začatí trestného stíhania vo veci, že v tom V. J. išiel k obžalovanému, lebo bol cudzí a poškodený dvíhol na obžalovaného ruku a čakal, kedy ho obžalovaný udrie. Zahnal sa rukou a obžalovaný sa uhol. Táto svedkyňa vypovedala v podstate o provokácii zo strany poškodeného a rovnako o okolnostiach udalosti, spoločenskom konflikte, ktorý bol prítomný. Výpoveď svedkyne a jej bezprostredné vnímanie konfliktu súd bral do úvahy, nakoľko nejde o blízku pokrvnú rodinu obžalovaného (W. B. má byť bratranec družky obžalovaného a sesternica svedkyne O. B. má byť matka W. B.), dokonca podľa vlastných slov svedkyne, s obžalovaným nebola rodina a rovnako ako družka obžalovaného, ani táto svedkyňa nevypovedala jednostranne len v prospech obžalovaného, keď nepopierala úder poškodeného obžalovaným. Neskoršiu výpoveď tejto svedkyne už súd hodnotí ako menej vierohodnú, nakoľko vypovedala po 16 mesiacoch od skutku a nakoľko táto svedkyňa zomrela, súd na hlavnom pojednávaní len čítal zápisnice o jej výsluchoch, nebolo už možné pristúpiť k odstraňovaniu prípadných rozporov.

Súd sa preto zaoberal možnosťou, či u obžalovaného nešlo o prípad obrany proti domnelému útoku.

Pri putatívnej obrane by mohli nastať dva spôsoby kvalifikácie konania obžalovaného ako „domnelého obrancu“ voči poškodenému ako „domnelému útočníkovi“ po príchode obžalovaného na miesto konfliktu, kde stál poškodený V. J.,

a/ ak omyl obžalovaného nespočíval ani v nedbanlivosti, nepôjde o trestnú zodpovednosť vôbec,  
b/ ak omyl obžalovaného spočíval v nedbanlivosti, pôjde o trestnú zodpovednosť za nedbanlivostný trestný čin.

Súd vylučuje omyl obžalovaného pod úrovňou nevedomej nedbanlivosti a dospel k záveru, že omyl obžalovaného prekročil aj úroveň vedomej nedbanlivosti, keď zaháňanie sa poškodeného vyhodnotil ako opakovaný útok na vlastnú osobu poškodeným. Omyl pramenil z toho, že obžalovaný si bol vedomý svojho spoločenského postavenia tak, ako ho vnímal poškodený. Obžalovaný vypovedal, že poškodenému asi nebol sympatický, lebo v obci žije len 4 roky. Svedkyňa O. B. v prípravnom konaní vypovedala, že poškodený V. J. išiel k obžalovanému, lebo bol cudzí. Samotného poškodeného obžalovaný počas príchodu na miesto registroval a vnímal ako toho, čo „frajeruje“, čo robí zo seba frajera. Obžalovaný taktiež vypovedal, že po skutku, keď poškodený prišiel do kolónie s drevom, mal sa vyhrázať jemu i jeho družke, že nemajú, čo hľadať v M. Y..

O nutnú obranu nešlo, lebo útok ako taký netrval, išlo nanajvýš o provokáciu poškodeného a obžalovaný reagoval tak, že útok neodvracal, ale presne miereným úderom strednej až veľkej intenzity na hlavu poškodeného skôr oplácal. Nebolo preukázané ani to, že by sa poškodený zaháňal voči inej konkrétnej osobe a že obžalovaný sa usiloval odvrátiť útok smerujúci proti telesnej integrite inej osoby.

Svedkyňa O. B. vypovedala, že poškodený provokoval a čakal, kedy ho udrie obžalovaný. Toto svedectvo o provokácii poškodeného súd vyhodnocuje v prospech obžalovaného, nakoľko ide o nebohú svedkyňu. Pri pochybnostiach o vierohodnosti a pravdivosti tohto konkrétneho svedectva ho súd nemôže kategoricky vylúčiť ako nepravdivé a nevierohodné v neprospech obžalovaného. Vzniknutú situáciu počas toho, ako sa mal poškodený zaháňať rukami, obžalovaný mohol nesprávne vyhodnotiť tak, že,

útok zo strany poškodeného reálne hrozil a trval voči jeho osobe, a že bude pokračovať zavŕšením formou kontaktného fyzického útoku zo strany samotného poškodeného ako prvého útočníka.

Súd tu poukazuje na to, že ani skutočná alebo domnelá provokácia poškodeného ako taká nie je spôsobilým „hroziacim útokom“, ktorý by odôvodňoval nutnú obranu formou priameho fyzického násillia strednej až silnej intenzity na oblasť hlavy poškodeného zo strany obžalovaného. Nutná obrana by musela prebiehať súčasne s útokom. Prvotnú provokáciu a reakciu na provokáciu, teda „domnelý útok“ poškodeného, je potrebné zasa odlíšiť od práva výberu poškodeného ako občana, či sa útoku obžalovaného (úder päšťou) vyhne inak, než použitím obrany, alebo sa rozhodne brániť. Lebo nikto nie je povinný ustupovať pred neoprávneným útokom na záujmy chránené Trestným zákonom. Riziko vyvolané útokom musí znášať útočník. Poškodený si po údere päšťou obžalovaným vybral možnosť fyzickej obrany.

Uvedená prvotná provokácia poškodeného smerom k obžalovanému (zaháňanie sa poškodeného a čakanie na prvý úder od obžalovaného) by potom ale dokresľovala neprimeranú intenzitu obrany poškodeného po tom, ako dostal od obžalovaného úder do hlavy. Súd po vizuálnom vzhliadnutí poškodeného i obžalovaného na hlavnom pojednávaní môže vysloviť súhlas s argumentom obhajoby, že poškodený je vyšší a zavalitejší, ťažší ako obžalovaný. Práve poškodený mal zovierať obžalovaného pevne a udržať ho pod svojou kontrolou istú chvíľu (podľa výpovede poškodeného asi minútu), pričom malo dôjsť k pádu oboch na zem, preto že poškodený mal chytiť oboma rukami obžalovaného za hrudník a následne mali byť poškodeným realizované náznaky škrtenia, či vylúpenia oka a mali meniť pozície. Poškodený dokonca v priebehu konania vypovedal, že v tejto fáze obžalovanému dal v sebaobrane dve alebo tri rany do hlavy. Obžalovaný sa zo zovretia mal dostať až vplyvom poľavenia zovretia zo strany poškodeného.

Uvedené skutočnosti súvisiace s pádom, chytením obžalovaného oboma rukami zo strany poškodeného, škrtením, snahou vylúpiť oku, súd nezahrnul do skutkovej vety výroku o vine tohto rozsudku, keďže priebeh zápasenia po údere päšťou do tváre nebol jednoznačne preukázaný. Rekonštruovať túto časť skutku na základe vykonaného dokazovania nebolo možné.

Preto súd konštatuje, že k naplneniu všetkých zákonných znakov putatívnej obrany na strane obžalovaného vo vzťahu k zasadeniu prvého úderu v konflikte do tváre poškodeného, nedošlo. Nebolo preto možné pristúpiť ani k oslobodeniu z dôvodu absencie trestnej zodpovednosti ani k odsúdeniu len za nedbanlivostnú trestnú činnosť.

Súd preto vyvodil voči obžalovanému trestnoprávnu zodpovednosť, nakoľko obžalovaný je spôsobilým všeobecným subjektom vo vzťahu k prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona i vo vzťahu k prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona s plnou trestnoprávnou zodpovednosťou bez zistenia akýchkoľvek okolností vylučujúcich jeho trestnoprávnu zodpovednosť v zmysle § 22 Trestného zákona (vek), rovnako a contrario k § 23 Trestného zákona (príčetnosť).

Trest má podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Obžalovaný bol doposiaľ súdne trestaný len raz, nie pre násilnú trestnú činnosť, a to trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/38/2019 zo dňa 24.06.2019, právoplatným dňa 05.09.2019, pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona. Uložený mu bol trest odňatia slobody dva mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu jedného roka do 06.09.2020. V dôsledku osvedčenia sa páchatela v skúšobnej dobe, hľadá sa naňho, akoby nebol odsúdený.

Obžalovaný bol v období od 01.11.2018 do dňa spáchania skutku priestupkovo postihnutý len raz za znečisťovanie verejného priestranstva (odhodený ohorok z cigarety).

Podľa správy o povesti vypracovanej obcou M.Á. Y. dňa 21.10.2020, obžalovaný má trvalé bydlisko vo O. a v M. Y. má hlásený prechodný pobyt. Nehnutelnosť hláseného prechodného pobytu v roku 2018 vyhorela a pôvodní obyvatelia toho času žijú v unimobunke v rómskej osade. Obžalovaný sa zdržiava v obci M. Y., kde vyvoláva hádky a nepokoje nielen v rómskej osade, ale aj medzi ostatnými obyvateľmi obce. Obec zistila u obžalovaného požívanie alkoholických nápojov. Obec O., kde má obžalovaný hlásený trvalý pobyt, v správe zo dňa 15.10.2020 neuviedla žiadne informácie relevantné pre trestné konanie.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd v zmysle § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadal na spôsob spáchania činu (obžalovaný vstúpil do konfliktu po obecných slávnostiach, nenaplnil zákonné znaky putatívnej obrany a zaútočil na poškodeného silou strednej až veľkej intenzity na mieste verejnosti prístupnom), následok (poškodenie chrupu poškodeného), zavinenie (nepriamy úmysel), pohnútku (nebola zistená), príťažujúce (1 priznaná) a poľahčujúce okolnosti (1 priznaná) a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy v zmysle vyššie uvádzaných predchádzajúcich odsúdení, evidovaných priestupkov a správy o povesti.

Súd bol pri ukladaní trestu obžalovanému viazaný zákonom ustanovenou trestnou sadzbou pri základnej skutkovej podstate prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona šesť mesiacov až dva roky a pri základnej skutkovej podstate prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona až na tri roky.

Podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona súd ukladal obžalovanému, ktorého uznal vinným a odsúdil za dva úmyselné prečiny, úhrnný trest odňatia slobody v rozpätí trestnej sadzby šesť mesiacov až tri roky. A to podľa zákonného ustanovenia § 364 odsek 1, ktoré sa vzťahuje na prečin výtržníctva ako trestný čin najprísnejšie trestný zo zbíhajúcich sa prečinov. Keďže dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody pri prečine ublíženia na zdraví a prečine výtržníctva v základnej skutkovej podstate sú rôzne, dolnou hranicou úhrnného trestu je dolná hranica pri prečine ublíženia na zdraví šesť mesiacov ako najvyššia z nich.

Súd obžalovanému priznal jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno i/ Trestného zákona tým, že spáchal trestný čin a konal bez toho, že by boli celkom splnené podmienky domnej, putatívnej, nutnej obrany v zmysle § 25 odsek 4 Trestného zákona s poukazom na odôvodnenie rozsudku v časti týkajúcej sa subjektívnej stránky.

Súd obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona s ohľadom na odpis registra trestov, evidenciu priestupkov a správu o povesti obce M. Y.. Súd u obžalovaného zistil jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, teda že svojím konaním spáchal viac trestných činov, prečin výtržníctva i prečin ublíženia na zdraví.

Súd konštatuje vyrovnaný pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností u obžalovaného ako 1 : 1, teda aplikovaním § 38 odsek 2 Trestného zákona, nedochádza k prevahe ani jedného druhu okolností podmieňujúcich zvýšenie dolnej hranice alebo zníženie hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Úhrnný trest odňatia slobody súd uložil podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 36 písmeno i/, § 37 písmeno h/, § 38 odsek 2 a § 41 odsek 1 Trestného zákona vo výmere ôsmich mesiacov, teda mierne nad dolnú hranicu trestnej sadzby určenej podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, ktorá bola vo výške 6 mesiacov. Výška trestu zohľadňuje rozsah následku pričítateľný konaniu obžalovaného a okolnosti skutku. Samotný prokurátor žiadal obžalovanému pri uznaní viny za skutok a spôsobené všetky zranenia poškodeného V. J. v zmysle znaleckého posudku úhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici zvýšenej trestnej sadzby s podmieneným odkladom. Súd uznal vinu obžalovaného len v časti skutku kladenému mu za vinu obžalobou. Preto podmiennečne uložený trest odňatia slobody vo výmere ôsmich mesiacov súd považuje za primeraný, zákonný a spravodlivý.

Súd podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona podmiennečne odložil výkon trestu odňatia slobody, keďže tento neprevyšuje dva roky a vzhľadom na osobu obžalovaného s prihliadnutím na jeho doterajší život (absencia odsúdenia a priestupkového postihnutia za násilný skutok alebo konanie proti občianskemu spolunažívaniu) a na okolnosti prípadu (okolnosti zasadenia úderu päťou poškodenému

zo strany obžalovaného) má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného nie je nevyhnutný nepodmienečný výkon trestu odňatia slobody.

Súd podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona pri povolení podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určil obžalovanému skúšobnú dobu v rozsahu predstavujúcom dvojnásobok uloženého podmieneného trestu odňatia slobody, teda skúšobnú dobu v trvaní šesťnásť mesiacov.

Súd podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona uložil obžalovanému povinnosť v skúšobnej dobe podľa jeho schopností nahradiť škodu - priznané bolestné - spôsobenú trestným činom poškodenej strane V. J. vo výške 202,60 eur.

Nárok na náhradu škody si riadne a včas, čo do dôvodu i výšky v prípravnom konaní do skončenia vyšetrovania v súlade s § 46 odsek 3 Trestného poriadku uplatnila Sociálna poisťovňa a Union zdravotná poisťovňa, a.s.. Poškodený V. J. si do skončenia vyšetrovania uplatnil nárok na náhradu škody všeobecne v rozsahu podľa znaleckého posudku.

Podľa § 2 odsek 1 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, bolesť je ujma spôsobená poškodením zdravia, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov.

Páchateľ je trestne zodpovedný nielen za následok, ale aj za účinok (za zmenu na predmete útoku), ktorý spôsobil, iba ak ho aj zaviniel. Zavinenie musí preto zahŕňať príčinný vzťah aspoň v podstatných črtách medzi konaním páchatela a následkom alebo účinkom (R17/2003).

Nakoľko súd konštatoval v rámci preukázanej subjektívnej stránky (zavinenie formou nepriameho úmyslu) existenciu príčinnej súvislosti len medzi útokom obžalovaného päťou na hlavu poškodeného, ktorým spôsobil poškodenie chrupu poškodeného, odlomenie 4. a 5. zuba vpravo dolu, súd rozhodol v adhéznom konaní podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku o priznaní nároku na náhradu škody - bolestného ako náhrady ujmy spôsobenej poškodením zdravia poškodenej strane V. J. vo výške 202,60 eur.

Podľa položky 62a v závere bodu 7 znaleckého posudku číslo 3/2020 zo dňa 20.01.2020, od W. Y. K., znalca v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo (toxikológia, alkoholológia, sérohematológia), znalec vykonal obodovanie zranenia - vyrazenie dvoch zubov - v rozsahu 10 bodov pri hodnote bodu v roku 2019 v sume 20,26,-€, teda bolestné vyčíslené znalcom bolo vo výške 202,60 eur (10 bodov x 20,26 eur).

Poškodený V. J. bolestné ako ujmu spôsobenú liečením a odstraňovaním následkov vyrazenia dvoch zubov v adhéznom konaní riadne a včas do skončenia vyšetrovania ani v rámci svojho dispozičného oprávnenia do prednesu záverečnej reči a odobratia sa súdu na záverečnú poradu neupresnil (oprava zubov u zubného lekára a podobne). Preto súd vychádzal len z bodového ohodnotenia predmetného zranenia podľa znaleckého posudku zabezpečeného v priebehu prípravného konania.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku, súd odkázal poškodené strany Sociálna poisťovňa so sídlom v Bratislave a Union zdravotná poisťovňa, a.s. s uplatnenými nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Sociálna poisťovňa si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody v sume 238,40 eur z titulu vyplateného nemocenského poškodenému V. J., ktorý bol v súvislosti so vzniknutými zraneniami, ktoré utrpel dňa 27.07.2019, dočasne práceneschopný od 28.07.2019 do 31.08.2019.

Union zdravotná poisťovňa, a.s. si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody v sume 242,29 eur z titulu vynaložených liečebných nákladov spojených s liečbou a ošetrením poškodeného V. J., poisťovňa zdravotnej poisťovne, ktorý utrpel zranenia dňa 27.07.2019 v čase okolo 23:30 hod. v obci M. Y. Z vyčíslenia vynaložených liečebných nákladov za zdravotnú starostlivosť poskytnutú poisťencovi zo dňa 16.11.2020 vyplýva 7 položiek:

- poukaz na zdravotnú pomôcku zo dňa 29.07.2019, úhrada 27.08.2019 v sume 31,42 eur,

- lekárske predpisy zo dňa 28.07.2019, úhrada 28.08.2019 v sume 28,88 eur,
- ambulantný špecialista (ŠAS) zo dňa 28.07.2019, úhrada 05.09.2019 v sume 4,74 eur,
- laboratórne výkony (SVLZ) zo dňa 28.07.2019, úhrada 05.09.2019 v sume 19,60 eur,
- poukaz na zdravotnú pomôcku zo dňa 28.08.2019, úhrada 04.10.2019 v sume 75,39 eur,
- lekárske predpisy zo dňa 13.08.2019, úhrada 30.09.2019 v sume 52,64 eur,
- ambulantný špecialista (ŠAS) zo dňa 02.08.2019 a 28.08.2019, úhrada 02.10.2019 v sume 24,42 eur a
- laboratórne výkony (SVLZ) zo dňa 09.08.2019, úhrada 02.10.2019 v sume 5,20 eur.

Zranenia poškodeného, ktoré súd nepričítal za vinu obžalovaného, si vyžadovali lekárske ošetrenie a intervenciu, rovnako primárne v dôsledku týchto zranení, a nie zranenia chrupu, bol poškodený práceneschopným. Ďalšie dokazovanie by pre účely trestného konania a preukázania príčinnej súvislosti konania obžalovaného, jeho zavinenia, spôsobeného zranenia poškodeného a pomerného určenia nárokovateľnej náhrady škody voči obžalovanému vo vzťahu k celkovým vyčísleným nákladom za vyplatené nemocenské a poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému by nebolo účelné, preto súd poškodené strany s ich nárokmi odkázal na civilný proces. inému úmyselne ublížil na zdraví a dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu. Odvolanie má odkladný účinok.